

## P o s u d e k

na diplomovou práci Jany V a ň o v é napsanou na téma: „Zodpovednosť za škodu způsobenú vadným výrobkem“ (stran 48; připojen seznam použité literatury).

Předložená diplomová práce je – kromě stručného úvodu a závěru – rozdělena do tří kapitol obsahově vzájemně provázaných.

Zatímco první kapitola se zabývá úpravou odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem v evropském právu, druhá kapitola je věnována tomuto tématu tak, jak je proveden ve finském právním řádu (v této kapitole diplomantka využila užitečně svou praktickou stáž, kterou absolvovala ve Finsku). Třetí kapitola, ve které lze spatřovat těžiště diplomové práce, se zabývá úpravou odpovědností za škodu způsobenou vadou výrobku v českém právním řádu, a to jednak podle právního stavu před účinností zákona č. 59/1998 Sb. a po něm.

Celkově lze práci hodnotit jako velmi zdařilé zpracování problematiky odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku. Diplomantka přitom logicky správně předesílá všem svým výkladům obecné úvahy o této problematice v evropském právu jako jejím východiskem včetně jejího doplnění judikaturou Evropského soudního dvora (právě na řadě vhodně volených judikátů Evropského soudního dvora problematiku této odpovědnosti v evropské úpravě čtenáři přibližuje).

Výklady o evropském právu se vyznačují přesností i logickým řazením.

Za pozitivum diplomové práce považuji koncentrovanou analýzu odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku ve finském právním řádu. V tom spočívá nesporné obohacení předložené práce. Pokud je mně známo – zatím žádná diplomová či rigorózní práce - se touto specifickou problematikou nezabývala. Velmi užitečné je i srovnání příslušné evropské směrnice s finským zákonem

č. 694/1990, který finskou implementaci příslušné směrnice představuje.

Jak bylo řečeno již výše, těžiště diplomové práce zůstává ve výkladu české úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem. V tomto ohledu diplomová práce představuje velmi solidní analýzu platné zvláštní právní úpravy u nás (snad bylo možno věnovat pozornost i vzájemnému vztahu této zvláštní právní úpravy s obecnou úpravou odpovědnosti za škodu). V práci se diplomantka prakticky zabývá většinou otázek, které se v české teorii i praxi v souvislosti s uplatňováním tohoto zákona objevily. Z tohoto hlediska hodnotím zvláště pozitivně propracovanost výkladů o liberačních důvodech, o kombinaci promlčecí a prekluzní doby, které přesvědčují i o schopnosti diplomantky samostatně promýšlet jednotlivé dílčí otázky. Lze souhlasit s diplomantkou i v tom, že česká implementace příslušné evropské směrnice po r. 2000 je - až na určité odchylky většinou terminologické povahy - s touto směrnicí slučitelná.

K práci nemám jinak věcné připomínky.

Zvolená systematika práce je přehledná a pro čtenáře srozumitelná.

Jasný je i způsob diplomantčina vyjadřování. Její závěry jsou věcné, jasně formulované, takže čtenáři nevznikají o zkoumaných otázkách žádné pochybnosti o tom, co diplomantka zamýšlela.

Práci hodnotím : výborně

Prof. JUDr. Jří Švestka, DrSc.